

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/10/2022
Identifikačné číslo spisu:	6116221663
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6116221663.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v spore žalobcu: YADO, s.r.o. v likvidácii, Peterská 15199/20, 821 03 Bratislava - m. č. Ružinov, IČO: 36 742 619, proti žalovanému 1/ Dvectis CZ s.r.o., Jílkova 4357/126, Židenice, 615 00 Brno, IČO: 025 16 462, a žalovanému 2/ P. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. A. XX, XXX XX M., súčasné bydlisko J. M. XXXX, XXX XX P., C. H., obaja žalovaní právne zastúpení AK LITVÁKOVÁ A SPOL. s.r.o., Sliačska 1/A, 831 02 Bratislava, IČO: 50 150 715, o ochranu pred nekalou súťažou, v konaní o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. júla 2019, č. k. 43CoPv/4/2019-593, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného 1/ o d m i e t a.

II. Žalobca nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 4. septembra 2018, č. k. 10CbPv/18/2016-341, vo výrokoch I. až IV. rozhodol tak, že zaviazal žalovaného 1/ zdržať sa výroby, ponúkania a predaja, vrátane ponúkania a predaja prostredníctvom internetu, uvádzania na trh alebo skladovania pre tieto účely, dovozu a vývozu nafukovacích podložiek na sedenie, ktorých tvar znázornil vo výrokovej časti rozhodnutia a vo zvyšku žalobu voči žalovanému 1/ zamietol, žalobu proti žalovanému 2/ zamietol, rozhodol, že žalobca a žalovaný 1/ nemajú vzájomne právo na náhradu trov konania a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému 2/ plnú náhradu trov konania.

1.1. Zo spisu vyplýva, že žalobca žiadal o ochranu pre nekalosúťažným konaním žalovaných spočívajúcim vo výrobe podložiek (vankúšov) na sedenie s rehabilitačnými účinkami, pričom uviedol, že vykonáva činnosť v oblasti vývoja, výroby a distribúcie podložiek s označením Dynasit, ktoré majú osvedčenie zdravotníckej pomôcky. Za účelom ich distribúcie na českom a maďarskom trhu uzavrel žalobca dňa 30. apríla 2014 so spoločnosťou DYNASIT CZ s.r.o. (predchádzajúce obchodné meno žalovaného 1/) zmluvu o výhradnom obchodnom zastúpení (ďalej aj „zmluva o výhradnom obchodnom

zastúpení"), na základe ktorej sa žalovaný 1/ stal jeho výhradným obchodným zástupcom na týchto územiach. Zmluvný vzťah trval do júla 2016, kedy žalobca od zmluvy odstúpil z dôvodu jej porušovania, najmä porušovania jeho práv duševného vlastníctva. Žalobca argumentačne uviedol, že krátko po ukončení spolupráce zistil, že žalovaný 1/ začal na trh uvádzať výrobky totožné s jeho výrobkami, z ktorého dôvodu dňa 30. augusta 2016 uskutočnil kontrolný nákup prostredníctvom internetového obchodu žalovaného 1/ na stránke www.dvectis.com, ktorá podľa jeho vyjadrenia vykazuje mnohé podobnosti s webovou stránkou žalobcu, a ktorý nákup potvrdil zhodu výrobkov. Žalovaný 1/ pri predaji svojich výrobkov Dvectis oslovil niekoľko pôvodných odberateľov žalobcu so zámerom vyvolať dojem, že výrobky žalovaného 1/ nahradili výrobky žalobcu. Podľa žalobcu je tak konanie žalovaného 1/ úmyselným napodobňovaním jeho výrobkov chránených i zapísanými dizajnmi Spoločenstva č. 002371591-0001 až 0004. Dizajn č. 002371591-0001 bol vyhlásený za neplatný na návrh žalovaného 1/ z dôvodu, že nespĺňal podmienku novosti, lebo vyvoláva rovnaký dojem ako fit vankúš už skôr uvedený na trh. Žalovaný 1/ napadol aj dizajny č. 002371591-0002 a č. 002371591-0003, jeho návrhy však zamietol prvostupňový i odvolací orgán. Dizajn č. 2371591-0004 je platný, avšak tento má iný tvar, ako podložky, o ktoré prebieha spor (má tvar podkovy, resp. písmena U).

1.2. Podľa žalobcu je konanie žalovaného 1/ o to závažnejšie, že žalovaný 1/ zneužil informácie a know-how získané počas obchodnej spolupráce so žalobcom a hoci mal žalovaný 1/ dostatočnú mieru tvorivej voľnosti pri vytváraní svojho výrobku, uchýlil sa k napodobneniu výrobku žalobcu a nerešpektoval povinnosti plynúce mu zo zmluvy o výhradnom obchodnom zastúpení. Žalobca odmietol tvrdenia žalovaných týkajúce sa výlučného autorského práva žalovaného 1/ k označeniu tvoriacemu obrazovú ochrannú známku č. 237273. Tvrdil, že logo morského koníka vznikalo na základe spolupráce žalovaného 2/, U. F. a žalobcu v snahe vytvoriť logo na výrobky Dynasit. Žalobca si logo registroval ako slovenskú ochrannú známku (prihláška bola podaná dňa 28. októbra 2013) s čím bol žalovaný 2/ oboznámený a nenamietal voči tomu (návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú podal žalovaný 1/ až po ukončení vzájomnej spolupráce v júli 2016). Žalobca podotkol, že nielen na Slovensku, ale i v Česku, bolo súdom nariadené neodkladné opatrenie zakazujúce žalovanému 1/ predávať výrobky (podložky na sedenie), ktorými dochádza k nekalosúťažnému konaniu voči žalobcovi.

1.3. Žalobca označil vo svojej žalobe konanie žalovaných za nekalosúťažné, ktoré napĺňa skutkovú podstatu vyvolávania nebezpečenstva zámieny a parazitovania na povesti. Na námietku žalovaných, že nijako neodôvodnil výšku žiadanej nemajetkovej ujmy žalobca uviedol, že podľa jeho názoru zodpovedá okolnostiam prípadu. Argumentoval, že konaním žalovaného 1/ vznikla žalobcovi ujma v podobe poklesu tržieb (vid tabuľka o poklese tržieb v rokoch 2014 - 2016), i nemajetková ujma, lebo konanie žalovaného 1/ je takej intenzity, že bola poškodená povest' žalobcu a výrobkov Dynasit. Preto žalobca žiadal aj náhradu nemajetkovej ujmy v sume 15.000,- Eur a uverejnenie rozsudku vo zvolenom denníku s celoštátnou pôsobnosťou na náklady žalovaných.

2. Žalovaní 1/ a 2/ navrhli žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, argumentujúc výmazom dizajnu žalobcu č. 1, ktorý bol vyhlásený za neplatný nielen s poukazom na skorší dizajn (fit vankúš), ale aj dizajn č. 001852617-0001 s konštatovaním, že tvar podložky žalobcu je v danom sektore bežný, podložky na sedenie sa na slovenskom trhu objavili dávno pred vznikom žalobcu a jeho pôsobením na trhu a bol to práve žalobca, ktorý sa pri výrobe svojich podložiek inšpiroval už existujúcimi podložkami P. O. M.. Žalovaní ďalej tvrdili, že výrobky žalovaného 1/ sa od výrobkov žalobcu odlišujú viacerými viditeľnými znakmi: tvarom (najmä vybratiami na bočných stranách podložky), prešivaním v podobe dvoch zvislých čiar rozprestierajúcich sa od horného okraja podložky až po jej spodnú časť, ktoré vizuálne rozdeľujú výrobok na takmer tri rovnako veľké časti - osovo súmernú pravú a ľavú časť a stredovú časť, na rozdiel od prešitia na výrobku žalobcu (dizajne č. 3), ktoré vizuálne rozdeľuje vankúš na dve časti - na menšiu centrálnu časť tvaru skosenej slzy a väčšiu časť, ktorá ju obkolesuje. Žalovaní argumentovali, že podľa ustálenej praxe Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (ďalej aj „EUIPO“) na splnenie podmienky novosti a osobitého charakteru výrobku stačí aj prítomnosť jedného ďalšieho prvku, ktorý neostane nepovšimnutý informovaným užívateľom, a to aj v prípadoch, keď sú tvar, farba, či prešívanie výrobku zhodné s už zapísaným dizajnom. Aj žalovaný 1/ podal prihlášku dizajnu Spoločenstva a jeho dizajn (zhodný s výrobkami, ktoré predáva) bol zapísaný pod č. 003222504-0001 (ďalej aj „dizajn žalovaného 1/“). Žalovaní uviedli, že i tým, že prešívanie je pre produkty na relevantnom trhu bežné (predložili vyobrazenia rôznych dizajnov podložiek na sedenie), čo znamená, že samotný rozdiel medzi

prešíváním na výrobkoch žalobcu a žalovaného 1/ je dostatočný na ich odlišenie. Výrobky sa navyše odlišujú v použitých materiáloch, spôsobe zvarovania jednotlivých vrstiev tvoriacich vnútornú štruktúru a napokon aj samotným označením - výrobky žalovaného 1/ sú označené ako „Dvectis“ a výrobky žalobcu ako „Dynasit“.

2.1. Podľa žalovaných žalobca nepreukázal, že utrpel nemajetkovú ujmu v dôsledku ich konania, jeho tvrdenia o ich nekalosúťažnom konaní sú neurčité a nepreskúmateľné, nepodložené relevantnými dôkazmi. Na argument o znížení tržieb žalobcu žalovaní uviedli, že pokles predaja výrobkov žalobcu logicky nastal v dôsledku ukončenia spolupráce so žalovaným 1/ a toho, že žalobca nemal v Česku vybudovanú žiadnu sieť odberateľov, jeho výrobky sa vyznačovali vysokou kazovosťou, čo bolo tiež dôvodom, pre ktorý žalovaný 1/ inicioval ukončenie obchodnej spolupráce. Žalovaný 1/ tvrdí, že vyvinul nové technické riešenie podložiek na sedenie (inšpirované tvarom ľudskej panvy), vďaka ktorému majú jeho výrobky vyšší terapeutický účinok ako iné výrobky slúžiace podobnému účelu. Toto technické riešenie je chránené úžitkovým vzorom č. 29856 v Českej republike a prihlásené i na patentovú ochranu medzinárodnou patentovou prihláškou č. PCT/IB2017/054167. Žalovaní tvrdili, že logo morského koníka vytvoril žalovaný 2/ s U. F. pred dňom podania prihlášky ochrannej známky žalobcu č. XXXXXX, a preto nemá k nemu žalobca žiadne právo.

3. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že uznesením zo dňa 18. októbra 2016, č. k. 10CbPv/12/2016-57, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému 1/ (návrh smeroval len voči nemu) uložil povinnosť zdržať sa do právoplatného skončenia konania vo veci samej výroby, ponúkania a predaja, vrátane ponúkania a predaja prostredníctvom internetu, uvádzania na trh alebo skladovania pre tieto účely, dovozu a vývozu nafukovacích podložiek na sedenie, ktoré majú tvar uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

3.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe porovnania samotných výrobkov sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že celkový dojem jeho výrobkov a výrobkov žalovaného 1/ je podobný, až rovnaký. Porovnávané výrobky sú podložkami (vankúšmi) určenými na tzv. „zdravé sedenie“, v oboch prípadoch sú vankúše nafukovacie. Tieto výrobky majú takmer zhodný (fazuľový) tvar, výrobky žalovaného 1/ majú na rozdiel od výrobkov žalobcu jemné vybratia po stranách. Vzhľadom na legálnu definíciu dizajnu podľa citovaného Nariadenia zhodnú s vymedzením dizajnu podľa zákona č. 444/2002 Z. z. o dizajnoch, súd konštatoval, že v tomto prípade je tvar, štruktúra povrchu, a dokonca aj línie (čiastočne) a materiál porovnávaných výrobkov veľmi podobný až zhodný. Pri skúmaní podobnosti dizajnov sa prihliada na tzv. informovaného užívateľa, t.j. spotrebiteľa, ktorý má prehľad o obdobných produktoch, nie však o odborníka (znalca) v danej oblasti. Dizajny sú podobné najmä v tom, že obsahujú viditeľné línie stehov (prešitie) v strede vankúša. Zdôraznil, že žalovaní sa pri porovnaní dizajnov zameriavajú na porovnávanie odlišných detailov, hoci je potrebné dizajny skúmať ako celok a i keď prešitie na vankúšoch Dvectis je vedené pozdĺž celej plochy a rozdeľuje vankúš na tri časti, a prešitie na vankúšoch Dynasit má tvar skosenej slzy, resp. oblúka, faktom zostáva, že ide o prešitie v rovnakej (stredovej) časti vankúša.

3.2. Okresný súd taktiež upozornil, že obe podložky obsahujú identický grafický prvok - zobrazenie morského koníka, pod ktorým sa nachádza slovný prvok označujúci produkt (Dynasit, resp. Dvectis) a v súvislosti s argumentom žalovaných, že vyvinuli nové technické riešenie a „dynamicko-smerovú“ a „smerovo-balančnú“ funkciu podložiek na sedenie, okresný súd uviedol, že pozornosť spotrebiteľov z hľadiska nekalej súťaže nesiahá do oblasti podrobného technického skúmania produktov, ale sústredí sa predovšetkým na celkový dojem výrobku, jeho funkčnosť, estetickosť a v neposlednom rade i cenu. Z pohľadu nekalej súťaže je podstatné, že ide o konkurenčné výrobky majúce rovnaký účel, čo nevyhnutne predpokladá ich stret na trhu.

3.3. Podľa záverov súdu prvej inštancie je zrejmé, že výrobu vlastných podložiek žalovaný 1/ začal na základe skúseností získaných počas obchodnej spolupráce so žalobcom, počas ktorej získal nielen poznatky o samotnom procese výroby, ale i skúsenosti a kontakty pri distribúcii výrobkov. Z predložených dôkazov a výpovedí tiež vyplýva, že žalovaný 1/ mal ako zástupca žalobcu dodať veľkú objednávku podložiek do Spojených štátov amerických, ale výrobky mu žalobca nedodal, preto sa rozhodol túto situáciu vyriešiť vlastnou výrobou. Žalovaný 2/ v mene žalovaného 1/ oslovil e-mailom dňa 22. augusta 2016 spoločnosť SMERO, spol. s r.o. (pôvodného odberateľa žalobcu) s textom „...zmenili sme názov spoločnosti i produkty, ktoré už sú vyrábané výhradne v ČR“, úlohou ktorého je nesporne presvedčiť zákazníka, že výrobky Dynasit sa zmenili na Dvectis, hoci to nie je pravda. Tento

fakt podľa názoru súdu jednoznačne nie je v súlade s pravidlami poctivého obchodného styku a zásadami fair-play.

3.4. Okresný súd nespochybnil, že žalovaný 1/ mal počas spolupráce so žalobcom podiel na predaji jeho výrobkov, to však zodpovedalo jeho záväzku zo zmluvy o výhradnom obchodnom zastúpení, ktorá je svojou povahou odplatnou (zástupca má nárok na províziu), a preto túto činnosť nevykonával samostatne.

4. Súd prvej inštancie po zohľadnení všetkých uvedených skutočností dospel k záveru, že žaloba žalobcu o ochranu pred nekalosúťažným konaním žalovaného 1/ je dôvodná. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na spoluprácu strán, počas ktorej žalovaný 1/ (pod obchodným menom Dynasit CZ s.r.o.) pôsobil ako obchodný zástupca žalobcu, nejde o náhodu, že po ukončení spolupráce (resp. v čase jej ukončovania) začal vyvíjať obdobnú činnosť v rovnakom segmente trhu, čo však samo o sebe neznamená, že činnosť žalovaného 1/ je nekalosúťažným konaním voči žalobcovi. S prihliadnutím na charakter výrobkov žalovaného 1/, napodobňujúcich výrobky žalobcu, je však podľa názoru okresného súdu naplnená skutková podstata napodobňovania výrobkov a parazitovania na povesti, nakoľko z hľadiska identického účelu použitia výrobkov strán je zrejmé, že budú predávané na rovnakých miestach, resp. budú mať obdobné distribučné kanály, nebezpečenstvo ich zámien v očiach spotrebiteľov znásobuje zhodné logo (morský koník), pod ktorým sa nachádza drobnými písmenami slovný prvok (hoci logo, ani slovné označenie výrobkov nie sú predmetom žaloby). Fakt, že výrobky sa môžu líšiť farebným prevedením nie je v tomto prípade rozhodujúci, lebo z predložených fotografií vyplýva, že podložky na sedenie žalobca i žalovaný 1/ vyrábajú v rôznych farbách. Žalovaní v snahe odlišiť sporné výrobky opakovane zdôrazňovali, že prešítie na výrobkoch žalovaného 1/ rozdeľuje podložku na tri samostatné časti v kontraste s prešíťím na výrobku žalobcu, na ktorom má prešítie tvar skosenej slzy. V tejto súvislosti okresný súd upriamil pozornosť na závery rozhodnutia EUIPO vo veci návrhu na výmaz dizajnu žalovaného 1/ (prvostupňové rozhodnutie o neplatnosti dizajnu č. 10 475 zo dňa 5. februára 2018, zatiaľ neprávoplatné pre odvolanie majiteľa dizajnu - žalovaného 1/), v zmysle ktorého Výmazové oddelenie konštatovalo, že podobnosti dizajnov spočívajú nielen v ich tvare, ale najmä v prítomnosti dvoch línií stehov v strede výrobku a i keď dizajny nie sú rovnaké (to znamená skorší dizajn nie je prekážkou novosti dizajnu žalovaného 1/), sú však splnené podmienky na vyhlásenie dizajnu žalovaného 1/ za neplatný, lebo celkový dojem, ktorý tento dizajn vyvoláva u informovaného užívateľa sa nelíši od dojmu skoršieho dizajnu žalobcu.

4.1. Okresný súd pripomenul, že Konania o dizajnoch Spoločenstva - dizajnoch žalobcu i dizajne žalovaného 1/ síce nie sú právoplatne skončené, ale vzhľadom na žalobu, pre rozhodnutie, o ktorej je podstatné preskúmať a vyhodnotiť otázku nekalej súťaže (žalobca nepostavil žalobu výlučne na porušovaní priemyselných práv k dizajnu), možno vo veci rozhodnúť, čo vyslovil aj krajský súd v rozhodnutí o odvolaní žalobcu proti uzneseniu č. k. 10CbPv/18/2016-187, (ktorým súd prerušil konanie o nároku žalobcu dovtedy, kým nebudú skončené konania o výmaze dizajnov žalobcu), keď o.i. uviedol, že konanie o ochranu práv žalobcu nie je závislé na skončení začatých správnych konaní, lebo v rámci zisťovania skutkového stavu veci je civilný súd oprávnený posúdiť celý skutkový základ uplatňovaného nároku; súd je nielen oprávnený, ale aj schopný si sám vyriešiť otázku, či konaním žalovaných došlo k porušeniu práv vyplývajúcich z dizajnov, ako aj to, či došlo k protiprávnemu nekalosúťažnému konaniu.

4.2. Okresný súd v odôvodnení ďalej uviedol, že uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy (15.000,- Eur), ktoré žalobca odôvodnil vedomým nekalosúťažným konaním žalovaného 1/, a k čomu žalobca predložil tabuľku o poklese jeho tržieb v dôsledku nekalosúťažného konania žalovaného 1/, táto však podľa okresného súdu ilustruje majetkovú škodu (zníženie zisku), pričom ide o zisky z predaja podložiek za obdobie 2014 - 8/2016 vo väčšine, ktorého ešte trvala spolupráca žalobcu a žalovaného 1/. Okresný súd skonštatoval, že za nemajetkovú ujmu sa považuje predovšetkým ujma na dobrom mene, a preto nemá nárok na primerané zadostučinenie povahu satisfakčnú, ale reparačnú (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 43Cob/192/2012 vo veci zaplatenia primeraného zadostučinenia v spore z ochrannej známky), žalobca podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno ohľadne vzniku nároku na žiadanú náhradu nemajetkovej ujmy (nešpecifikoval, ako dospel k žiadanej sume, nepreukázal, ako bola poškodená jeho povesť), a preto súd v tejto časti žalobu zamietol.

4.3. Okresný súd zamietol aj žiadosť žalobcu, aby mu žalovaný 1/ nahradil náklady uverejnenia rozsudku vo zvolenom denníku s celoštátnou pôsobnosťou, pre neurčitosť a nevykonateľnosť požadovaného

petitu, z ktorého nie je zrejmé, v akom denníku by mal rozsudok uverejniť, či raz, alebo opakovane, aké by mali byť finančné náklady zverejnenia.

5. Vo vzťahu k žalovanému 2/ okresný súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného 2/. V danom prípade nebolo preukázané samostatné konanie žalovaného 2/, ako fyzickej osoby, ktorým by neoprávnene zasahoval do práv žalobcu, t.j. že by bol subjektom zodpovedným za porušovanie jeho práv. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia, návrh žalobcu na ochranu pred nekalou súťažou smeroval voči konaniu a úkonom žalovaného 1/ - obchodnej spoločnosti Dvectis CZ s.r.o. (voči jej výrobe podložiek, registrácii dizajnu, obchodnej činnosti) a skutočnosť, že žalovaný 2/ bol od založenia spoločnosti spoločníkom a konateľom žalovaného 1/ neznamena, že je v postavení samostatne zodpovedného subjektu, hoci za žalovaného 1/ vystupoval a konal, pričom je zrejmé, že spor sa preniesol aj do osobnej roviny medzi ním a predstaviteľmi žalobcu.

6. K nároku na náhradu trov konania okresný súd uviedol, že vo vzťahu žalobcu a žalovaného 1/ podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) nepriznal žiadnej strane náhradu trov konania právo z dôvodu čiastočného úspechu (a súčasne) neúspechu na oboch stranách, keďže súd vyhovel prvému žalobnému nároku žalobcu a vo zvyšku žalobu (druhý a tretí žalobný nárok) zamietol. V zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. priznal súd žalovanému 2/ plný nárok na náhradu trov konania od žalobcu, lebo žalobu voči žalovanému 2/, ako nedôvodnú zamietol.

7. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie žalovaný 1/ v rozsahu prvého a tretieho výroku rozhodnutia. Odvolanie podal podľa ust. § 365 ods.1 písm. d), e), f) a h) C.s.p.

8. Voči rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj žalobca, avšak toto bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty, z ktorého dôvodu bol odvolací súd povinný odvolanie žalobcu odmietnuť, a preto sa jeho obsahom, ani obsahom vyjadrení doručených k odvolaniu žalobcu nezaoberal.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 25. júla 2019, č. k. 43CoPv/4/2019-593, odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti I. a III. výrokovej vety potvrdil, odvolanie žalobcu odmietol, žalobcovi a žalovanému 1/ nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa stotožnil s odvolaním napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie, keď tento zdôraznil, že pozornosť spotrebiteľov sa z hľadiska nekalej súťaže sústreďí predovšetkým na celkový dojem výrobku a pripomenul, že pozornosť spotrebiteľov nesiahla do oblasti podrobného technického skúmania produktov, ako je ich vnútorné zloženie, či zváranie materiálov. Uzavrel, že samotný tvar podložky na sedenie je nepochybne determinovaný aj účelom tohto výrobku, to znamená do istej miery musí byť tvar podložiek podobný. Posúdenie podobnosti výrobkov sa však neodvíja výlučne od ich tvaru. Odvíja sa od celkového dojmu, ktorým výrobok pôsobí na zákazníka, ak by bol v situácii, kedy si pri bežnej úrovni pozornosti vyberá z viacerých výrobkov rovnakej funkcie a rovnakého druhu. Ako vyplýva z grafického zobrazenia výrobku žalobcu Dynasit a výrobku žalovaného 1/ Dvectis, opakovane prezentovaného v priebehu konania pred okresným súdom (napr. v žalobe na str. 4), pokiaľ sú porovnávané výrobky žalobcu a žalovaného v rovnakom farebnom prevedení, na prvý pohľad sú pri priemernej pozornosti pozorovateľa zameniteľné a skutočnosť, že výrobcovia ich ponúkajú v rôznych farebných prevedeniach pritom nie je v tejto súvislosti podstatná. Výrobok nie je definovaný farbou, ale tvarom a celkovým dojmom, ktorým pôsobí. Na rozdiel od situácie, kedy si zákazník vyberá výrobok v obchode na základe toho, že ho môže fyzicky vyskúšať, dotknúť sa ho a prezrieť si ho, objednávanie výrobkov formou elektronického obchodu, na ktorom je výrazne postavená marketingová stratégia oboch sporových strán nepripúšťa, aby zákazník mohol výrobky porovnávať v reálnom čase vedľa seba. Keďže žalovaný 1/ zvolil pri prevedení svojho produktu tvar pripomínajúci produkt žalobcu, ale najmä pri dizajne produktu siahol k aplikácii loga morského koníka, a to nielen vo veľkom prevedení morského koníka na povrchu produktu, ale aj vzhľadom na logo označenia výrobku, ktoré je v prvom prípade malé logo morského koníka a pod ním nápis Dynasit a v prípade žalovaného 1/ opäť malé logo morského koníka a nápis Dvectis, oba nápisy s výrazným prvým veľkým písmenom D, oba nápisy s

rovnakým počtom písmen, pre bežného zákazníka je vzhľad oboch výrobkov natoľko podobný, že je zameniteľný. Odvolací súd pripustil, že odborník orientujúci sa v segmente ponúkaných produktov by dva prezentované výrobky za zameniteľné možno nepovažoval, súd však musí posudzovať otázku zameniteľnosti vzhľadom na úroveň pozornosti priemerného zákazníka, osoby, ktorá vyhľadáva produkt určitého typu z hľadiska jeho funkčnosti, z tohto uhla pohľadu je podložka na sedenie Dynasit vzhľadom na svoj vzhľad a prevedenie zameniteľná s podložkou na sedenie Dvectis a v tejto časti tak okresný súd podľa odvolacieho súdu dospel k správne záveru, ktorý aj riadne odôvodnil.

9.2. K námietke žalovaného 1/, že okresný súd sa nevysporiadal s otázkou splnenia podmienok generálnej klauzuly nekalej súťaže, odvolací súd uviedol, že v tejto časti je možné prisvedčiť žalovanému 1/, že okresný súd samostatne podmienky splnenia generálnej klauzuly neanalyzoval, avšak skutočnosť, že dospel k záveru, že boli naplnené skutkové podstaty dvoch konaní považovaných za nekalú súťaž je zrejmé, že tieto vyhodnotil ako konania naplňajúce nielen podmienky generálnej klauzuly nekalej súťaže, ale aj naplňajúce podmienky konkrétnych skutkových podstatí nekalej súťaže.

9.3. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného 1/, že nekalú súťaž je nutné posudzovať ako konanie v hospodárskej súťaži vzťahujúce sa vždy na určitý relevantný trh. Žalovaný 1/ namietal teritoriálnu jednotu relevantného trhu, keď popieral, že by svoje výrobky ponúkal, alebo vyrábal na území Slovenskej republiky. V tejto súvislosti krajský súd zdôraznil, že ochrana pred konaním v nekalej súťaži je orientovaná do budúcnosti, kedy sa žalobca domáha rozhodnutia súdu práve preto, aby bol pre budúcnosť chránený pred nekalosúťažným konaním žalovaného. Odvolací súd sa pritom stotožnil s argumentom žalobcu, že žalovaný 1/, ktorý ponúka svoje produkty prostredníctvom elektronického obchodu, ich ponúka zákazníkovi bez obmedzenia krajiny ich pôvodu, a preto je tu dané nebezpečenstvo, že tieto výrobky bude distribuovať na základe záujmu zákazníkov aj na území Slovenskej republiky. V súčasnej dobe žalovanému 1/ bráni, aby svoje výrobky zameniteľné s výrobkami žalobcu dodával na území Slovenskej republiky nariadené neodkladné opatrenie. Toto však bude v účinnosti iba do ukončenia konania vo veci samej, a preto v prípade, ak by súd žalobcovi v rozsahu prvej výrokovvej vety nevyhovel, žalovanému 1/ by nič nebránilo, aby svoje výrobky, ktoré okresný súd posúdil ako zameniteľné s výrobkami žalobcu ponúkal a reálne predával aj na území Slovenskej republiky. Žalovaný 1/ zároveň v konaní zdôrazňoval, že doposiaľ neprezentoval svoje výrobky v Slovenskej republike, ani však nevyjadril predsavzatie, že by tak v budúcnosti nekonal. Súd mal preto za to, že pre účely pôsobenia na slovenskom trhu je požiadavka žalobcu, aby bol chránený pred nekalosúťažným konaním žalovaného spočívajúcim v dodávaní zameniteľných výrobkov na slovenský trh dôvodná. V danej veci stačí už nebezpečenstvo, že k takémuto konaniu pre budúcnosť môže dôjsť, a preto mu súd vyhovel a pokiaľ žalovaný 1/ v skutočnosti nemá v úmysle ponúkať svoje zameniteľné výrobky pre trh v Slovenskej republike, nebude rozhodnutím súdu žiadnym spôsobom obmedzený.

9.4. Žalobca aj žalovaný 1/ v priebehu konania opakovane poukazovali na rôzne konania vedené ohľadom neplatnosti dizajnov spoločenstva zapísaných v prospech žalobcu, dizajnu spoločenstva zapísaného v prospech žalovaného 1/ a konaní vedených ohľadom ochrannej známky zapísanej ÚPV SR k logu morského koníka. V tejto súvislosti krajský súd zdôraznil, že žalobca sa nedomáhal ochrany vzhľadom na existenciu dizajnu spoločenstva, ani vzhľadom na zapísanú ochrannú známku. V konaní sa domáhal ochrany pred nekalosúťažným konaním žalovaného 1/ a súd je preto povinný vyhodnocovať naplnenie znakov nekalej súťaže, nie je oprávnený vyhodnocovať, či sú splnené podmienky pre zápis dizajnu spoločenstva alebo, či sú splnené podmienky pre zápis ochrannej známky. Je v tejto súvislosti podstatné, že výrobok s prevedením obsahujúcim obrázok morského koníka a obsahujúcim aj chránené logo morského koníka ako prvý vyrábal žalobca, pričom tým že žalovaný 1/ zvolil pre svoj výrobok rovnaké prevedenie, na ktorom je zobrazený rovnaký morský koník, vo veľkej miere prispel k tomu, že tieto výrobky sú na prvý pohľad pre bežného zákazníka zameniteľné. V tejto súvislosti odvolací súd zdôraznil, že logo chránené ochrannou známkou a vyobrazenie morského koníka, ktorý je zväčšený na obidvoch sedacích podložkách, nie sú to isté. Ochranná známka chráni vyobrazenie morského koníka zapracované do loga uvedeného na výrobkoch. Použitie motívu morského koníka v rámci dizajnu už nie je chránené ochrannou známkou, môže byť chránené dizajnom.

9.5. Podľa odvolacieho súdu, i keď žalovaný 1/ v konaní systematicky odvádzal pozornosť na detaily vyhotovenia ponúkaného produktu, v danom prípade okresný súd správne vyhodnotil jeho konanie ako nekalosúťažné vzhľadom na všetky okolnosti, za akých žalovaný 1/ začal produkt zameniteľný s produktom žalobcu na trh ponúkať, ako aj vzhľadom na zvolené vyhotovenie tohto produktu. Z

okolností prípadu vyplynulo, že subjektom, ktorý vyvinul produkt - sediacu podložku bol žalobca, a to na základe niekoľkoročného vývojového procesu. So žalovaným 1/ uzavrel zmluvu, v zmysle ktorej bol žalovaný 1/ poverený zabezpečiť distribúciu produktov žalobcu pre územie Českej republiky, kde uspel a pre územie Maďarska, ktoré sa nerealizovalo. Vo vzájomnej spolupráci tak žalovaný 1/ nepochybne zabezpečil marketingové pokrytie predaja výrobkov žalobcu. Konanie žalovaného 1/, ktorý bez súhlasu žalobcu zaregistroval ochrannú známku na logo používané pre výrobky žalobcu na úrovni spoločenstva a konanie, z ktorého vyplývalo, že má záujem o získanie vlastného zápisu dizajnu spoločenstva, ktoré následne vyvrcholilo tým, že žalovaný 1/ začal vyrábať výrobky zameniteľné s výrobkami žalobcu a ponúkať ich rovnakému okruhu zákazníkov ako žalobca, je konaním, ktoré podľa súdov oboch inštancií bez ďalších pochybností napĺňa znaky nekalej súťaže, ako typické konanie konkurenta využívajúceho pre svoj prospech zameniteľnosť produktov etablovaných na určitom relevantnom trhu. Toto konanie v sebe kumuluje skutkovú podstatu vyvolania nebezpečenstva zámeny výrobkov a zároveň ťaží z toho, že pôvodný producent výrobku dokázal svoj výrobok úspešne uviesť na trh, kde ho aj niekoľko rokov ponúkal. V tejto súvislosti krajský súd podotkol, že samotné začatie podnikania v segmente podložiek na sedenie žalovaným 1/ by nebolo konaním v nekalej súťaži tak, ako to uviedol aj okresný súd, resp. relevantným pre záver súdov, že v tomto podnikaní došlo ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi súťaže je skutočnosť, že žalovaný 1/ vyrába svoje sedacie podložky v prevedení zameniteľnom so žalobcom, pričom ich pri počiatku svojho podnikania zároveň ponúkal zhodnému okruhu zákazníkov, aký má žalobca, a to spôsobom, ktorý mohol v zákazníkoch dôvodne vzbudiť predpoklad, že jeho výrobky sú výrobkami žalobcu, iba bolo pri nich zmenené obchodné meno predávajúceho a názov produktu tvoriaci vizuálnu jednotu s totožným logom výrobku, ktorým je morský koník. Ak by žalovaný 1/ vyrábal podložky, ktoré by nevzbudzovali zameniteľnosť s produktmi žalobcu, vtedy by bolo možné prisvedčiť jeho tvrdeniam, že súd mu nemôže zabrániť v realizácii práva na slobodné podnikanie, keďže konkurencia výrobcov je na trhu v Slovenskej republike možná a právom chránená, musí však rešpektovať určité pravidlá dobrých mravov hospodárskej súťaže.

9.6. Ku podrobným námietkam žalovaného 1/ týkajúcim sa spôsobu prešívania, konkávneho vybrania bočných stien a vyhotovenia odvolací súd uviedol, že týmito sa samostatne nezaoberal, pretože posudzoval celkový dojem výrobku a nie jeho jednotlivé detailné časti a v tejto súvislosti dospel k rovnakému záveru ako okresný súd.

9.7. Žalovaný 1/ v odvolaní namietol, že okresný súd sa nevysporiadal s rešeršnou správou Medzinárodnej rešeršnej autority v súvislosti s konaním o udelenie patentu žalovaného 1/. V tejto súvislosti krajský súd zdôraznil, že patentové konanie a konanie o ochrane proti nekalej súťaži sú dve samostatné právne konania, ktoré spolu nesúvisia a získanie patentovej ochrany pre napodobeninu pôvodného výrobku žalobcu (ak tento aj nebol chránený patentom) nie je liberačným dôvodom v prípade posúdenia konania v rozpore s dobrými mravmi a i vyhotovenie produktu, ktorý svojím prevedením vytvára nebezpečenstvo zámeny výrobkov, bude posudzované ako nekalosúťažné konanie napriek tomu, že k takémuto výrobku získa vzhľadom na postup jeho technologickej výroby jeho predávajúci patent.

9.8. K námietke žalovaného 1/, že nie je zrejmé, aké know-how od žalobcu prevzal, odvolací súd uviedol, že ide o tvrdenie žalobcu proti tvrdeniu žalovaného 1/, pričom však je treba zdôrazniť, že pri nekalej súťaži súd posudzuje všeobecne zameniteľnosť výrobkov a aj keby spôsob výroby produktu vytvoril žalovaný 1/ bez toho, aby využil technologický postup žalobcu a vytvoril by výrobok zameniteľný, naďalej by šlo o konanie spĺňajúce znaky nekalej súťaže. V prejednávanej veci sa však odvolací súd priklonil k tvrdeniam žalobcu, že žalovaný 1/ využil jeho produkt z hľadiska technologického postupu, ako aj z hľadiska okruhu zákazníkov využívajúcich produkt žalobcu, a že produkt, ktorý žalovaný 1/ poskytuje, poskytuje práve preto, že sa s ním oboznámil pri spolupráci so žalobcom.

9.9. Pokiaľ žalovaný 1/ namietol, že okresný súd sa nezaoberal posúdením otázky, či žalovaný urobil všetky opatrenia, ktoré od neho možno požadovať, aby nebezpečenstvo zámeny vylúčil, alebo aspoň podstatne obmedzil, odvolací súd upozornil, že v tejto súvislosti znáša dôkazné bremeno žalovaný 1/, pokiaľ v rámci konania použije procesnú obranu spočívajúcu v tom, že mu nie je možné pripisovať konanie v rozpore s dobrými mravmi hospodárskej súťaže práve preto, že vykonal všetky opatrenia, ktoré od neho možno požadovať, aby vylúčil nebezpečenstvo zámeny, čo však žalovaný 1/ v konaní nepreukázal a samotné poukázanie na rešeršnú správu Medzinárodnej rešeršnej autority v súvislosti s konaním o udelenie patentu nie je preukázaním, že urobil všetky opatrenia, aby vylúčil nebezpečenstvo

zámeny, naopak zvolením dizajnu predávaného výrobku Dvectis nebezpečenstvo zámeny sám vyvolal.

9.10. K námietke žalovaného 1/, že odôvodnenie okresného súdu nie je vnútorne konzistentné, keďže okresný súd svoje odôvodnenie oprel o podobnosť výrobkov vzhľadom na prešitie stredovej časti, logo morského koníka a s odkazom na rozhodnutia EUIPO č. 10475, pričom vo výrokovvej časti uložil žalovanému 1/ povinnosť zdržať sa výroby, ponúkania, predaja, alebo skladovania výrobkov vzhľadom na ich tvar a nie vzhľadom na ich prešívanie, alebo spôsob vyhotovenia krajský súd uzavrel, že výrok rozhodnutia okresného súdu treba vnímať komplexne, žalovaný 1/ je povinný zdržať sa konania vzhľadom na podložky na sedenie, ktoré vyrába, a ktoré sú zameniteľné s výrobkami žalobcu, pričom ich verbálny popis súd nahradil ich vyobrazením vo výrokovvej časti, a teda zákaz sa týka všetkých náležitostí podložiek, opísaných práve vzhľadom na ich tvar.

9.11. Pokiaľ žalovaný 1/ namietol v odvolaní, že súd nevykonal dôkaz vypočutím svedka Hornáčka, nie je podľa odvolacieho súdu z jeho námietky zrejmé, k akej konkrétnej skutočnosti by mohol svedok Hornáček vypovedať tak, aby táto výpoveď vyvrátila skutkový stav spočívajúci v tom, že žalovaný 1/ vyrába a distribuuje výrobky zameniteľné s výrobkami žalobcu.

9.12. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že nárok na ich náhradu priznal žalovanému 2/ voči žalobcovi, ktorý nebol v odvolacom konaní voči žalobcovi 2/ úspešný. Žalobca podal odvolanie aj voči zamietavým výrokom okresného súdu, týkajúcim sa žalovaného 2/, preto musel odvolací súd rozhodnúť aj o nároku žalovaného 2/ na náhradu trov odvolacieho konania. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania žalobcu voči žalovanému 1/ a nároku na náhradu trov konania žalovaného 1/ voči žalobcovi rozhodol odvolací súd tak, že ich žalobcovi ani žalovanému 1/ nepriznal. Žalovaný 1/ bol v odvolacom konaní voči žalobcovi neúspešný (odvolací súd oba výroky napadnuté odvolaním žalovaného 1/ potvrdil), zároveň však žalobca bol v odvolacom konaní voči žalovanému 1/ neúspešný (odvolanie žalobcu voči zamietavým výrokom týkajúcim sa žalovaného 1/ odvolací súd odmietol). Vzhľadom na to prihliadol odvolací súd na pomer úspechu žalobcu a úspechu žalovaného 1/ v odvolacom konaní tak, že im vzájomne nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný 1/ (ďalej aj „dovolateľ“) odôvodnené podľa § 420 písm. f/ a ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C.s.p.

11. Dovolateľ v časti dovolania, ktorého prípustnosť odvodzuje od ust. § 420 písm. f/ C.s.p. poukázal na to, že súdy mu svojimi procesnými pochybeniami znemožnili uskutočniť jeho základné procesné práva a boli porušené taktiež základné práva garantované spravodlivým súdnym procesom, a síce rovnosť zbraní a kontradiktórnosť konania, právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy, právo vziať do úvahy všetky skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo a právo na náležité odôvodnený rozsudok. Konanie súdu prvej inštancie, ako aj krajského súdu spočíva podľa dovolateľa v neúplnom skutkovom základe rozhodnutia vo veci samej, v dôsledku nesprávnej aplikácie ustanovenia zákona, svojvoľného a protirečivého hodnotenia dôkazov.

11.1. Rozhodnutie odvolacieho súdu je podľa dovolateľa protirečivé v prvom rade s poukazom na skutočnosť, že v bode 70. odôvodnenia svojho rozhodnutia tento uviedol, že je povinný vyhodnocovať naplnenie znakov nekalej súťaže a nie je oprávnený vyhodnocovať, či sú splnené podmienky pre zápis dizajnu spoločenstva alebo ochrannej známky. Odvolací súd podľa dovolateľa však naprieč celým rozhodnutím následne hodnotil a posudzoval nekalú súťaž s poukazom na ochrannú známku (logo morského koníka) v prospech žalobcu, odôvodnenie rozhodnutí súdov oboch inštancií je tak podľa dovolateľa v nesúlade s výrokom rozhodnutia.

11.2. Žalovaný 1/ tiež namieta, že počas celého konania boli predložené jednoznačné dôkazy, že morský koník je autorským dielom p. P. S. a p. U. F., ku ktorému majetkové práva vykonáva p. P. S. a spoločnosť Espiral, s.r.o., ktoré si žalobca bez vedomia autorov a ich súhlasu privlastnil a zároveň aj podal na Úrad priemyselného vlastníctva SR prihlášku ochrannej známky - logo totožného morského koníka. Podľa tvrdenia žalovaného 1/ boli počas konania predložené aj dôkazy na deklarovanie uvedeného tvrdenia (rozhodnutie Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 2 Cm 19/2017), ktoré súdy oboch inštancií nevyhodnotili a týmto postupom súdov vznikla situácia, že žalobcovo porušovanie práv iných osôb bolo na jeho prospech, čo je v rozpore s najvyššími princípmi právneho štátu. Hodnotenie dôkazov

a skutkového stavu uvedeného v rozhodnutiach súdov oboch inštancií je tak podľa dovolateľa protirečivé, zmätočné a objektívne nepreskúmateľné, z ktorého dôvodu uvedené rozhodnutia obsahujú znaky arbitrárnosti súdneho konania.

11.3. Dovolateľ vytýka súdom oboch inštancií, že odôvodnenia ich rozhodnutí sú v nesúlade s ich výrokom. Dovolateľ nesúhlasí s odvolacím súdom a uvádza, že na základe jeho odôvodnenia nie je možné vyvodiť, na základe, akého dôvodu bolo žalovanému 1/ zakázané používať výrobok vzhľadom a jeho tvar. Dovolateľ tvrdí, že z rozhodnutí súdov oboch inštancií vyplýva, že zameniteľnosť konštatovali v podstate vzhľadom na podobnosť pri použití loga morského koníka a podobnosti prešívania, a v takomto prípade mali sudy uložiť žalovanému 1/ povinnosť zdržať sa používania loga morského koníka a prešívania v rovnakej oblasti, a nie používanie podložky vzhľadom na jej tvar, z ktorého dôvodu tak rozhodnutie odvolacieho súdu vykazuje znaky arbitrárnosti.

11.4. Dovolateľ vytýka súdom oboch inštancií, že tieto sa v konaní absolútne nevysporiadali s právom žalovaného 1/, ktoré mu bolo priznané medzinárodnou zmluvou, resp. Dohovorom o udeľovaní európskych patentov, ako aj s rešeršnou správou Medzinárodnej rešeršnej autority (dôkaz č. 32) zo dňa 9. októbra 2017 k PCT/IB2017/054167 a dokumentom - oznámenie o úmysle udeliť patent (dôkaz č. 34) zo dňa 14. mája 2018, z ktorých vyplýva záver, že výrobok konateľa žalovaného 1/ a predávaného žalovaným 1/ je nový, majúci vynálezcovskú činnosť a priemyselnú využiteľnosť, a teda zákaz vyrábať, ponúkať a predávať, vrátane ponúkania a predaja prostredníctvom internetu, uvádzať na trh alebo skladovať pre tieto účely, dovážať a vyvážať tieto nafukovacie podložky na sedenie, je bránením vo výkone práva na slobodné podnikanie. V tejto súvislosti namietala dovolateľ i nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom a prípustnosť svojho dovolania opiera i o ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

11.5. Dovolateľ taktiež vytýka súdom oboch inštancií, že tieto sa nezaoberali posúdením, či žalovaný 1/ urobil opatrenia, aby vylúčil, resp. obmedzil nebezpečenstvo zámieny výrobkov (predmetné nevyplyva ani z odôvodnenia rozhodnutí) v zmysle ust. § 47 ods. 1 písm. c/ Obchodného zákonníka.

12. Dovolateľ vidí nesprávne právne posúdenie rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. v jeho odklone od rozhodovacej praxe odvolacieho súdu v rozhodnutí zo dňa 30. októbra 2008, sp. zn. 4Obo/84/2007 a rozhodnutí zo dňa 22. mája 2013, sp. zn. 1Obo/2/2012 tvrdiac, že v celom konaní nebolo preukázané naplnenie generálnej klauzuly nekalej súťaže, resp. nebola splnená základná hrozba nekalosúťažného konania podľa ust. § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to s dôrazom na skutočnosť, že žiadne z tvrdení žalobcu o distribúciu tovaru na území SR žalovaným 1/ nebolo v priebehu celého konania nijako preukázané, a teda nie je naplnený zákonný a základný znak generálnej klauzuly nekalej súťaže, a to že žalobca a žalovaný 1/ sú súťažiteľmi na relevantnom trhu SR, a to bez ohľadu na skutočnosť, že žalovaný 1/ ponúka svoje produkty prostredníctvom elektronického obchodu.

13. Dovolateľ tvrdí prípustnosť svojho dovolania v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia otázky, ktorá nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu riešená, a síce: „Je technické riešenie (vynález), ktoré vykazuje znaky novosti a vynálezcovskej činnosti na takej úrovni, že bolo možné udeliť Európsky patent dostatočným opatrením, ktoré možno od napodobňovateľa požadovať, aby nebezpečenstvo zámieny vylúčil, alebo aspoň podstatne obmedzil, a ide o napodobenie v prvkoch, ktoré sú z povahy výrobku funkčne, technicky alebo esteticky predurčené?“ Svoju argumentáciu podporil aj tvrdeniami uvedenými vyššie v bode 11.4. odôvodnenia tohto rozhodnutia.

14. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby najvyšší súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 25. júla 2019 zrušil, a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného 1/ nevyjadril.

16. Dovolací súd dáva do pozornosti, že z aktuálneho výpisu z Obchodného registra vyplýva skutočnosť, že žalobca odo dňa 8. júla 2020 zmenil svoje sídlo na F. XXXXX/XX, W. - m. č. H. XXX XX a vstúpil dňom 27. apríla 2020 do likvidácie, pričom likvidátorom sa stala spoločnosť MATTO, LLC so sídlom Lemon St, 1341, Vallejo, California 945 90, Spojené štáty americké.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný 1/, zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 1/ treba odmietnuť.

18. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

19. Podľa ustanovenia § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

20. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C.s.p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ C.s.p.

21. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Podľa § 431 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolačný dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

23. Dovolačný súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolačím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C.s.p. alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

24. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolať poukázal na to, že súdy mu svojimi procesnými pochybeniami znemožnili uskutočniť

jeho základné procesné práva a boli porušené taktiež základné práva garantované spravodlivým súdnym procesom, a síce rovnosť zbraní a kontradiktórnosť konania, právo vziať do úvahy všetky skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo a právo na náležité odôvodnený rozsudok. Konanie súdu prvej inštancie, ako aj krajského súdu spočíva podľa dovolateľa v neúplnom skutkovom základe rozhodnutia vo veci samej, v dôsledku svojvoľného a protirečivého hodnotenia dôkazov.

25. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. sú - zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ C.s.p., zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

26. Rozhodnutie odvolacieho súdu je podľa dovolateľa protirečivé v prvom rade s poukazom na skutočnosť, že v bode 70. odôvodnenia svojho rozhodnutia tento uviedol, že je povinný vyhodnocovať naplnenie znakov nekalej súťaže a nie je oprávnený vyhodnocovať, či sú splnené podmienky pre zápis dizajnu spoločenstva alebo ochrannej známky. Odvolací súd však podľa dovolateľa naprieč celým rozhodnutím následne hodnotil a posudzoval nekalú súťaž s poukazom na ochrannú známku (logo morského koníka) v prospech žalobcu, odôvodnenie rozhodnutí súdov oboch inšancií je tak podľa dovolateľa v nesúlade s výrokom rozhodnutia. S uvedenou argumentáciou sa dovolací súd nestotožňuje.

27. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie, alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetroenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko, Hiro Balani v. Španielsko, Georgiadis v. Grécko, Higgins v. Francúzsko). Dovolací súd uvádza, že nemožno odvodzovať námietku protirečivosti rozhodnutia popretím v ňom uvedených logických súvislostí, o ktorý prípad ide nepochybne v predmetnej veci.

28. V posudzovanom prípade bolo potrebné zohľadniť, že odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti ako vecne správne. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí pritom jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu. Z odôvodnení rozhodnutí súdov oboch inšancií je v danom prípade dostatočne zrejmé, čoho, a z akých dôvodov sa žalobca domáhal, čo navrhoval, z ktorých osvedčených skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd, aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu, s ktorým sa stotožnil.

28.1. Z rozhodnutí súdov oboch inšancií je zrejmé, že vyhodnotili, že z pohľadu nekalej súťaže je podstatné, že ide o konkurenčné výrobky majúce rovnaký účel, čo nevyhnutne predpokladá ich stret na trhu, pričom pozornosť spotrebiteľov z hľadiska nekalej súťaže nesiahá do oblasti podrobného technického skúmania produktov, ale sústredí sa predovšetkým na celkový dojem výrobku, jeho funkčnosť, estetickosť a v neposlednom rade i cenu. Súdy ďalej uzavreli, že samotný tvar podložky na sedenie je nepochybne determinovaný aj účelom tohto výrobku, to znamená, že do istej miery musí byť tvar podložiek podobný. Odvolací súd rovnako uviedol, že žalovaný 1/, ktorý ponúka svoje produkty prostredníctvom elektronického obchodu, ich ponúka zákazníkovi bez obmedzenia krajiny ich pôvodu, a preto je tu dané nebezpečenstvo, že tieto výrobky bude distribuovať na základe záujmu zákazníkov aj na území Slovenskej republiky, čomu v súčasnosti bráni nariadené neodkladné opatrenie.

28.2. Nie je podľa najvyššieho súdu pravdivé tvrdenie dovolateľa, že by odvolací súd naprieč celým rozhodnutím hodnotil a posudzoval nekalú súťaž s poukazom na ochrannú známku (logo morského koníka). Práve naopak, sám krajský súd zdôraznil, že žalobca sa nedomáhal ochrany vzhľadom na

zapísanú ochrannú známku, ale domáhal sa ochrany pred nekalosúťažným konaním žalovaného 1/ a súd bol práve z tohto dôvodu povinný vyhodnocovať naplnenie znakov nekalej súťaže, nie vyhodnocovať, či sú splnené podmienky pre zápis dizajnu spoločenstva alebo, či sú splnené podmienky pre zápis ochrannej známky. Posudzujúc výlučne naplnenie znakov nekalej súťaže odvolací súd k vyobrazeniu morského koníka iba uviedol, že tým, že žalovaný 1/ zvolil pre svoj výrobok rovnaké prevedenie, na ktorom je zobrazený rovnaký morský koník, vo veľkej miere prispel k tomu, že tieto výrobky sú na prvý pohľad pre bežného zákazníka zameniteľné, pričom záverom zámerne zdôraznil, že logo chránené ochrannou známkou a vyobrazenie morského koníka, ktorý je zväčšených na obidvoch sedacích podložkách, nie sú to isté.

29. Vzhľadom k uvedenému záveru sa javí ako irelevantnou i dovolacia námietka žalovaného 1/, keď tento uviedol, že počas celého konania predkladal jednoznačné dôkazy, že morský koník je autorským dielom p. P. S. a p. U. F., ku ktorému majetkové práva vykonáva p. P. S. a spoločnosť Espiral, s.r.o., ktoré si žalobca bez vedomia autorov a ich súhlasu privlastnil a zároveň aj podal na Úrad priemyselného vlastníctva SR prihlášku ochrannej známky - logo totožného morského koníka, či tvrdenia žalovaného 1/, že počas konania predložil dôkaz na deklarovanie uvedeného tvrdenia rozhodnutím Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 2 Cm 19/2017, ktoré podľa dovolateľa súdy oboch inštancií nevyhodnotili. Dovolací súd opätovne pripomína, že už i súd prvej inštancie uviedol, že logo, ani slovné označenie výrobkov nie sú predmetom žaloby, zhodné vyobrazenie morského koníka iba znásobuje nebezpečenstvo zámeny sporných produktov v očiach spotrebiteľov.

29.1. Dovolací súd považuje za podstatné pripomenúť, že v zmysle konštantnej judikatúry najvyššieho súdu formovanej od roku 1992 sa nevykonanie stranou navrhnutých dôkazov jednotne nepovažuje za vadu zmätočnosti podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 a ani za vadu uvedenú v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p. [k tomu viď predovšetkým judikáty publikované pod R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000]. Z doterajšej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyplýva, že nevykonanie niektorého z navrhovaných dôkazov bez ďalších relevantných skutočností nezakladá tzv. zmätočnosťnú vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu. Súd totiž nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie strán sporu. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykoná všetky stranou sporu navrhnuté dôkazy, nezakladá prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., lebo týmto postupom súd neporušil právo strany sporu (v tomto prípade žalovaného) na spravodlivý proces. Nad rámec uvedeného dovolací súd uvádza, že z priebehu konania vyplýva jednoznačný záver o dostatočnosti vykonaného dokazovania, ktoré napokon odvolací súd v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie i podrobne zhrnul v odôvodnení svojho rozhodnutia a z ktorého vyplynul jeho súhlas s jednoznačným záverom okresného súdu.

29.2. V tejto súvislosti najvyšší súd konštatuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži ani na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď ustanovenie § 442 C.s.p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04), a rovnako do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97). Takéto dovolacie námietky nepredstavujú zákonom spôsobilý spôsob vymedzenia dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 431 C.s.p. a z tohto dôvodu nemôžu predstavovať vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

30. Pokiaľ dovolateľ vytýka súdom oboch inštancií sú protirečivé z dôvodu, že odôvodnenia ich rozhodnutí sú v nesúlade s ich výrokom, ani s uvedeným sa dovolací súd nemôže stotožniť. Dovolateľ

uvádza, že na základe odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu (ani súdu prvej inštancie) nie je možné vyvodiť na základe, akého dôvodu bolo žalovanému 1/ zakázané používať výrobok vzhľadom a jeho tvar, nakoľko z rozhodnutí súdov oboch inštancií vyplýva, že zameniteľnosť konštatovali v podstate vzhľadom na podobnosť pri použití loga morského koníka a podobnosti prešívania, a v takomto prípade mali sudy uložiť žalovanému 1/ povinnosť zdržať sa používania loga morského koníka a prešívania v rovnakej oblasti, a nie používanie podložky vzhľadom na jej tvar.

30.1. V súvislosti s uvedeným najvyšší súd zdôrazňuje, že odvolací súd súhlasil so súdom prvej inštancie, keď tento uzavrel, že pozornosť spotrebiteľov sa z hľadiska nekalej súťaže sústreďí predovšetkým na celkový dojem výrobku, pričom posúdenie podobnosti výrobkov sa neodvíja výlučne od ich tvaru, ale odvíja sa od celkového dojmu, ktorým výrobok pôsobí na zákazníka, ak by bol v situácii, kedy si pri bežnej úrovni pozornosti vyberá z viacerých výrobkov rovnakej funkcie a rovnakého druhu. Sudy ďalej zhrnuli, že výrobok nie je definovaný farbou, ale tvarom a celkovým dojmom, ktorým pôsobí a vzhľadom na úroveň pozornosti priemerného zákazníka, osoby, ktorá vyhľadáva produkt určitého typu z hľadiska jeho funkčnosti, z tohto uhla pohľadu je podložka na sedenie Dynasit vzhľadom na svoj vzhľad a prevedenie zameniteľná s podložkou na sedenie Dvectis. Odvolací súd i k námietkam žalovaného 1/ týkajúcim sa spôsobu prešívania dokonca taktiež uviedol, že týmito sa samostatne nezaoberal, pretože posudzoval celkový dojem výrobku, nie je jeho jednotlivé detailné časti a uzavrel, že i výrok rozhodnutia okresného súdu treba vnímať komplexne, keď žalovaný 1/ je povinný zdržať sa konania vzhľadom na podložky na sedenie, ktoré vyrába, a ktoré sú zameniteľné s výrobkami žalobcu, pričom ich verbálny popis súd nahradil ich vyobrazením vo výrokovej časti, a teda zákaz sa týka všetkých náležitostí podložiek, opísaných práve vzhľadom na ich tvar. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd nevzhliadol odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu ako protirečivé, resp. nesúladne s jeho výrokom.

31. Dovolací súd zdôrazňuje, že právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné sudy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

31.1. K podľa dovolateľa nepreskúmateľnému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré nedalo dostatočne presvedčivú a jasnú odpoveď na všetky podstatné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, dovolací súd uvádza nasledovné:

32. Dovolateľ vytýka súdom oboch inštancií, že tieto sa v konaní absolútne nevysporiadali s právom žalovaného 1/, ktoré mu bolo priznané medzinárodnou zmluvou, resp. Dohovorom o udeľovaní európskych patentov, ako aj s rešeršnou správou Medzinárodnej rešeršnej autority (dôkaz č. 32) zo dňa 9. októbra 2017 k PCT/IB2017/054167 a dokumentom - oznámenie o úmysle udeliť patent (dôkaz č. 34) zo dňa 14. mája 2018, z ktorých vyplýva záver, že výrobok konateľa žalovaného 1/ a predávaného žalovaným 1/ je nový, majúci vynálezcovskú činnosť a priemyselnú využiteľnosť, a teda zákaz vyrábať, ponúkať a predávať, vrátane ponúkania a predaja prostredníctvom internetu, uvádzať na trh alebo skladovať pre tieto účely, dovážať a vyvážať tieto nafukovacie podložky na sedenie, je bránením vo výkone práva na slobodné podnikanie.

32.1. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že je potrebné mať na zreteli, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

32.2. Súčasne nie je možné prisvedčiť dovolateľovi, že by sa krajský súd nezaoberal jeho odvolacou námietkou, keď vytkol súdu prvej inštancie, že sa v konaní absolútne nevysporiadal právom žalovaného 1/, ktoré mu bolo priznané medzinárodnou zmluvou, resp. Dohovorom o udeľovaní európskych patentov, ako aj s rešeršnou správou Medzinárodnej rešeršnej autority (dôkaz č. 32) zo dňa 9. októbra 2017 k PCT/IB2017/054167 a dokumentom - oznámenie o úmysle udeliť patent (dôkaz č. 34) zo dňa 14. mája 2018. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu jednoznačne vyplýva, že práve v tejto súvislosti súd zdôraznil, že patentové konanie a konanie o ochrane proti nekalej súťaži sú dve samostatné

právne konania, ktoré spolu nesúvisia a získanie patentovej ochrany pre napodobeninu pôvodného výrobku žalobcu (ak tento aj nebol chránený patentom) nie je liberačným dôvodom v prípade posúdenia konania v rozpore s dobrými mravmi a i vyhotovenie produktu, ktorý svojim prevedením vytvára nebezpečenstvo zámeny výrobkov, bude posudzované ako nekalosúťažné konanie napriek tomu, že k takémuto výrobku získa vzhľadom na postup jeho technologickej výroby jeho predávajúci patent. Z uvedeného podľa dovolacieho súdu vyplýva dostatočnosť odôvodnenia vo vzťahu k vyššie citovanej námietke žalovaného 1/.

33. Najvyšší súd uvádza, že nemožno prisvedčiť dovolateľovi, ani keď tento vytýka súdom oboch inštancií zmätočnosť a nedostatočnosť ich rozhodnutí z dôvodu, že tieto sa nezaoberali posúdením, či žalovaný 1/ urobil opatrenia, aby vylúčil, resp. obmedzil nebezpečenstvo zámeny výrobkov v zmysle ust. § 47 ods. 1 písm. c/ Obchodného zákonníka, pričom dovolateľ zastáva názor, že nebola splnená špeciálna skutková podstata nekalej súťaže, a to vyvolanie nebezpečenstva zámeny.

33.1. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia predmetnou námietkou zaoberal, keď následne upozornil, že pokiaľ v rámci konania žalovaný 1/ použil procesnú obranu spočívajúcu v tom, že mu nie je možné pripisovať konanie v rozpore s dobrými mravmi hospodárskej súťaže práve preto, že vykonal všetky opatrenia, ktoré od neho možno požadovať, aby vylúčil nebezpečenstvo zámeny, v tejto súvislosti znáša dôkazné bremeno žalovaný 1/. Odvolací súd ďalej uviedol, že žalovaný 1/ neunesol dôkazné bremeno v tejto súvislosti, svoje tvrdenie v konaní nepreukázal a samotné poukázanie na rešeršnú správu Medzinárodnej rešeršnej autority v súvislosti s konaním o udelenie patentu nie je preukázaním, že urobil všetky opatrenia, aby vylúčil nebezpečenstvo zámeny, naopak zvolením dizajnu predávaného výrobku Dvectis nebezpečenstvo zámeny sám vyvolal. Z uvedeného vyplýva, že nemožno vytknúť súdu, že by sa tento vôbec nezaoberal posúdením, či žalovaný 1/ urobil opatrenia, aby vylúčil, resp. obmedzil nebezpečenstvo zámeny výrobkov tak, ako tvrdil dovolateľ.

34. Najvyšší súd záverom uvádza, že ide o zjavnú arbitrárnosť, ak je rozhodnutie súdu založené na takej interpretácii alebo aplikácii právnej normy súdom, ktorá zásadne popiera jej účel a význam, alebo ak dôvody, na ktorých je rozhodnutie súdu založené, celkom absentujú, alebo sú protirečivé a popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné alebo v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (3Cdo/34/2020). O takýto prípad sa však v súdnej veci nejedná. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalovaný v 1. rade ním vyjadruje len svoj nesúhlas s neúspechom v spore.

35. Dovolateľ v časti dovolania, ktorého prípustnosť odvodzuje od ust. § 420 písm. f/ C.s.p. namietal taktiež to, že súdy mu svojimi procesnými pochybeniami znemožnili uskutočniť jeho základné procesné práva a boli porušené tiež základné práva garantované spravodlivým súdnym procesom, a síce rovnosť zbraní a kontradiktórnosť konania.

35.1. Dovolací súd vo vzťahu k vyššie uvedenému konštatuje, že v civilnom sporovom konaní sa uplatňujú základné zásady a princípy spravodlivosti konania, medzi ktoré patrí aj princíp rovnosti zbraní a princíp kontradiktórnosti konania (čl. 6, čl. 9 C.s.p.). Tak, ako vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP, Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR, každá strana sporu musí mať možnosť nielen predložiť dôkazy a argumenty, ktoré považuje za potrebné na to, aby jej požiadavky uspeli, ale aj zoznámiť sa s dôkazmi, protiargumentmi a podaniami protistrany, predloženými súdu na účely ovplyvnenia jeho rozhodnutia a následne mať aj možnosť vyjadriť sa k nim. Kontradiktórnosť v civilnom konaní znamená možnosť strany popierať požiadavky a argumenty druhej strany a právo na to, aby boli vypočuté jej argumenty a návrhy (viď nálež ÚS SR sp. zn. II. ÚS 31/2016, sp. zn. III. ÚS 32/2015, sp. zn. I. ÚS 276/2016, sp. zn. IV. ÚS 89/2018, sp. zn. II. ÚS 249/2012, sp. zn. II. ÚS 168/2012).

35.2. Najvyšší súd uvádza, že z obsahu spisu a priebehu celého konania nevyplýva žiadne z porušení základných zásad a princípov v civilnom sporovom konaní, resp. dovolateľ ani neposkytol žiadnu argumentáciu, ako malo dôjsť k ním tvrdnému porušeniu princípu rovnosti zbraní a princípu kontradiktórnosti konania, keď počas konania mal možnosť predkladať a i predkladal dôkazy i argumenty, mal možnosť sa zoznámiť s dôkazmi protistrany a vyjadriť sa k nim.

36. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené a po preskúmaní veci dospel k názoru, že v posudzovanej

veci odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je nepreskúmateľné, protirečivé a arbitrárne, ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia a konanie pred odvolacím súdom tak v rozhodovanej veci nebolo postihnuté tvrdenou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p.

Prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C.s.p.

37. V časti, v ktorej malo byť dovolanie žalovaného 1/ prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C.s.p., dovolací súd uvádza, že podané dovolanie je absolútne neprejednatel'né.

38. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (ust. § 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj ust. § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ust. § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (ust. § 421 C.s.p. v spojení s ust. § 432 ods. 1, 2 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

39. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 C.s.p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj ust. § 432 C.s.p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ust. § 421 C.s.p., má viazanosť odvolacieho súdu dovolacími dôvodmi (ust. § 440 C.s.p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

40. Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ust. § 432 ods. 2 C.s.p.). Žalobkyňa prípustnosť dovolania opiera o ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., avšak spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam § 432 až 435 C.s.p. dovolacie dôvody nevymedzila tak, ako to predpokladajú tieto ustanovenia.

41. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. by mal dovolateľ vysvetliť /a označením rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky doložiť/, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotná polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, nezodpovedá kritériu uvedenému v ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

42. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p. sa vždy vzťahuje na právnu otázku, ktorej vyriešenie viedlo k záverom uvedeným v rozhodnutí odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania potom bude, vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu dovolacími dôvodmi (ustanovenie § 440 C.s.p.), závisieť od toho, či a ako dovolateľ vymedzil dovolaciu otázku zásadného právneho významu a či ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje príslušné zákonné ustanovenie. Povinnosťou dovolateľa kvalifikovane zastúpeného advokátom je teda uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne a konkretizovať, ako podľa jeho názoru mal odvolací súd konkrétnu právnu otázku správne vyriešiť. Zároveň musí dovolateľ špecifikovať odklon od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a musí ísť o takú právnu otázku, ktorá je pre rozhodnutie vo veci samej kľúčová. Iba ak sú všetky uvedené kumulatívne podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k uskutočneniu meritorneho dovolacieho prieskumu. Ak dovolanie nespĺňa predmetné podmienky, dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p. nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C.s.p., čo predstavuje zákonný dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C.s.p.

43. Dovolací súd konštatuje, že dovolanie žalovaného 1/ v časti, v ktorej namieta nesprávne právne posúdenie, predmetné náležitosti neobsahuje. Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že jeho prípustnosť

v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. založil na tvrdení, že dovolaním napádané rozhodnutie krajského súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci tvrdiac, že v celom konaní nebolo preukázané naplnenie generálnej klauzuly nekalej súťaže, resp. nebola splnená základná hrozba nekalosúťažného konania podľa ust. § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka - existencia súťažného vzťahu, a to z dôrazom na skutočnosť, že žiadne z tvrdení žalobcu o distribúcii tovaru na území SR žalovaným 1/ nebolo v priebehu celého konania nijako preukázané, a teda nie je naplnený zákonný a základný znak generálnej klauzuly nekalej súťaže, a to že žalobca a žalovaný 1/ sú súťažiteľmi na relevantnom trhu SR, a to bez ohľadu na skutočnosť, že žalovaný 1/ ponúka svoje produkty prostredníctvom elektronického obchodu. Nesprávne právne posúdenie rozhodnutia odvolacieho súdu vidí dovolateľ v jeho odklone od rozhodovacej praxe odvolacieho súdu v rozhodnutí zo dňa 30. októbra 2008, sp. zn. 4Obo/84/2007 a rozhodnutí zo dňa 22. mája 2013, sp. zn. 1Obo/2/2012.

44. Najvyšší súd považuje za podstatné prioritne uviesť, že pokiaľ dovolateľ tvrdí, že v konaní nebolo preukázané naplnenie generálnej klauzuly nekalej súťaže, resp. nebola preukázaná existencia súťažného vzťahu medzi stranami sporu, nakoľko nebolo preukázané žiadne z tvrdení žalobcu o distribúcii tovaru na území SR žalovaným 1/, nejedná sa tak o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ust. §421 ods. 1 C.s.p. a z dovolania žalovaného 1/ nevyplyva ani žiadna právna otázka, rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p. Dovolaťom uvedené námietky nespĺňajú kritérium vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle ust. § 432 C.s.p. V danom prípade sa nejedná sa o otázky právne, od ktorých vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a pri ktorých sa krajský súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ani o nesprávne právne posúdenie veci v rozhodnutí odvolacieho súdu. Dovolaťom namietaná nesprávnosť, môže byť nanajvýš označená ako vada v procesnom postupe odvolacieho súdu v podobe nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia prípadne procesu dokazovania, ktorú namietal v úvode svojho dovolania, prípustnosť ktorého odvodzoval z ust. § 420 písm. f/ C.s.p., a s ktorou sa dovolací súd vo svojom rozhodnutí už vysporiadal (viď vyššie) a napriek skutočnosti, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže byť v určitých špecifických prípadoch vyhodnotená ako vada zmätočnosti v zmysle ust. § 420 C.s.p., uvedené nemožno stotožniť s nesprávnym právnym posúdením veci súdom podľa ust. § 421 ods. 1 C.s.p. Aj v tomto prípade platí, že samotná polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd rozhodol, nezodpovedajú významovo kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. Dovolať v podanom dovolaní namieta nespokojnosť s vyvodením nesprávnych právnych záverov zo skutkových zistení.

45. Nad rámec uvedeného však dovolací súd pripomína, že už súd prvej inštancie uzavrel, že činnosť žalovaného 1/ je nekalosúťažným konaním voči žalobcovi a s prihliadnutím na charakter výrobkov žalovaného 1/, napodobňujúcich výrobky žalobcu, je tu naplnená skutková podstata napodobňovania výrobkov a parazitovania na povesti, nakoľko z hľadiska identického účelu použitia výrobkov strán je zrejmé, že budú predávané na rovnakých miestach. Odvolací súd následne ozrejmil, že síce je možné prisvedčiť žalovanému 1/, že okresný súd samostatne podmienky splnenia generálnej klauzuly neanalyzoval, avšak skutočnosť, že dospel k záveru, že boli naplnené skutkové podstaty dvoch konaní považovaných za nekalú súťaž je zrejmé, že tieto vyhodnotil ako konania naplňajúce nielen podmienky generálnej klauzuly nekalej súťaže, ale aj naplňajúce podmienky konkrétnych skutkových podstat nekalej súťaže a pokiaľ žalovaný 1/ namietal teritoriálnu jednotu relevantného trhu, keď popieral, že by svoje výrobky ponúkal, alebo vyrábal na území Slovenskej republiky, v tejto súvislosti krajský súd zdôraznil, že ochrana pred konaním v nekalej súťaži je orientovaná do budúcnosti, kedy sa žalobca domáha rozhodnutia súdu práve preto, aby bol pre budúcnosť chránený pred nekalosúťažným konaním žalovaného 1/ a žalovaný 1/, ktorý ponúka svoje produkty prostredníctvom elektronického obchodu, ich ponúka zákazníkovi bez obmedzenia krajiny ich pôvodu, a preto je tu dané nebezpečenstvo, že tieto výrobky bude distribuovať na základe záujmu zákazníkov aj na územie Slovenskej republiky, čomu v súčasnej dobe bráni nariadené neodkladné opatrenie. Z uvedeného vyplýva, že súdy dostatočne odôvodnili svoj záver vo vzťahu k naplneniu podmienky splnenia generálnej klauzuly nekalej súťaže, ako i k preukázanej teritoriálnej jednote relevantného trhu, a to i s dôrazom na skutočnosť, že žalovaný 1/, ktorý ponúka svoje produkty prostredníctvom elektronického obchodu, počas konania nevyjadril predsavzatie, že v budúcnosti svoje výrobky, ktoré súdy posúdili ako zameniteľné s výrobkami žalobcu,

nebude ponúkať a reálne predávať aj na území Slovenskej republiky.

46. Dovolací považuje za podstatné taktiež zdôrazniť skutočnosť, že v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 24. januára 2018, sp. zn. 6Cdo/29/2017, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018, pod číslom 71., do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletine Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986. Z uvedeného je zrejmé, že za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu sa nepovažujú rozhodnutia českého najvyššieho súdu a slovenského najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho, z ktorého dôvodu na dovolateľom uvedené rozhodnutia najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho sp. zn. 4Obo/84/2007 a 1Obo/2/2012 dovolací súd neprihliadol.

47. Dovolateľ tvrdí prípustnosť svojho dovolania i v zmysle ust. 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia otázky, ktorá nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešená, a síce: „Je technické riešenie (vynález), ktoré vykazuje znaky novosti a vynálezcovskej činnosti na takej úrovni, že bolo možné udeliť Európsky patent dostatočným opatrením, ktoré možno od napodobňovateľa požadovať, aby nebezpečenstvo zámeny vylúčil, alebo aspoň podstatne obmedzil, a ide o napodobenie v prvkoch, ktoré sú z povahy výrobku funkčne, technicky alebo esteticky predurčené?“. Vytýka odvolaciemu súdu, keď tento v bode 75. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že „získanie patentovej ochrany pre napodobeninu pôvodného výrobku žalobcu nie je liberačným dôvodom v prípade posúdenia konania v rozpore s dobrými mravmi“. Citujúc z Nároku 1 tak ako bol Európsky patent udelený (dôkaz 34 + DD1: Podložka na dynamicko-smerové sedenie, vyznačujúca sa tým, že obsahuje nafukovací prvok, pričom pôdorysný tvar nafukovacieho prvku obsahuje rovnú alebo mierne konvexnú zadnú stranu, konkávne bočné strany a konkávnú prednú stranu) tvrdí, že riešenie (tvar žalovaného) je nové, má vynálezcovskú činnosť a dostatočne odlišuje tieto výrobky.

48. Žalovaný 1/ v rozhodovanej veci vyvodzoval prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Uvedený dôvod prípustnosti dovolania predpokladá, že právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Právna úprava účinná od 01.07.2016 dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom (t.j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí).

49. Všeobecne platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré nemajú vôbec súvis s rozhodovaným sporom.

49.1. Dovolací súd zdôrazňuje, že pre posúdenie - či ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej - a teda aj pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor strany sporu, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca, ale výlučne záver súdu rozhodujúceho o jej dovolaní.

50. V rozhodovanej veci dospel dovolací súd k záveru, že žalovaným 1/ nastolená právna otázka („Je technické riešenie (vynález), ktoré vykazuje znaky novosti a vynálezcovskej činnosti na takej úrovni, že bolo možné udeliť Európsky patent dostatočným opatrením, ktoré možno od napodobňovateľa požadovať, aby nebezpečenstvo zámeny vylúčil, alebo aspoň podstatne obmedzil, a ide o napodobenie v prvkoch, ktoré sú z povahy výrobku funkčne, technicky alebo esteticky predurčené?“) je otázkou

hypotetickou, ktorá nie je rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej.

50.1. Dôvodom pre rozhodnutie vo veci samej nebolo vyriešenie žalovaným 1/ sformulovanej právnej otázky. Záver súdov oboch inštancií stojí nepochybne na premise, že tým, že žalovaný 1/ začal vyrábať výrobky zameniteľné s výrobkami žalobcu a ponúkať ich rovnakému okruhu zákazníkov ako žalobca, je konaním, ktoré bez ďalších pochybností naplňa znaky nekalej súťaže, ako typické konanie konkurenta využívajúceho pre svoj prospech zameniteľnosť produktov etablovaných na určitom relevantnom trhu, pričom toto konanie v sebe kumuluje skutkovú podstatu vyvolania nebezpečenstva zámieny výrobkov a zároveň ťaží z toho, že pôvodný producent výrobku dokázal svoj výrobok úspešne uviesť na trh, kde ho aj niekoľko rokov ponúkal. Relevantným pre záver súdov, že v tomto podnikaní došlo ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi súťaže bola skutočnosť, že žalovaný 1/ vyrába svoje sedacie podložky v prevedení zameniteľnom so žalobcom, pričom ich pri počiatku svojho podnikania zároveň ponúkal zhodnému okruhu zákazníkov aký má žalobca, a to spôsobom, ktorý mohol v zákazníkoch dôvodne vzbudiť predpoklad, že jeho výrobky sú výrobkami žalobcu. K námietkam žalovaného 1/ týkajúcim sa spôsobu prešívania, konkávneho vybrania bočných stien a vyhotovenia odvolací súd výslovne uviedol, že týmito sa samostatne nezaoberal, pretože posudzoval celkový dojem výrobku a nie je jeho jednotlivé detailné časti. Dovolací súd už vyššie uviedol, v súvislosti s tvrdením dovolateľa, že okresný, ako i krajský súd sa nevysporiadali s rešeršnou správou Medzinárodnej rešeršnej autority v súvislosti s konaním o udelenie patentu žalovaného 1/, že odvolací súd sám zdôraznil, že patentové konanie a konanie o ochrane proti nekalej súťaži sú dve samostatné právne konania, ktoré spolu nesúvisia a i vyhotovenie produktu, ktorý svojim prevedením vytvára nebezpečenstvo zámieny výrobkov, bude posudzované ako nekalosúťažné konanie napriek tomu, že k takémuto výrobku získa vzhľadom na postup jeho technologickej výroby jeho predávajúci patent. Z uvedeného vyplýva, že skutočnosť, či bol produktu udelený Európsky patent, nemá nijaký vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, že vyhotovenie takéhoto produktu, ktorý svojim prevedením vytvára nebezpečenstvo zámieny výrobkov, bude posudzované, ako nekalosúťažné konanie, ergo pre rozhodnutie vo veci nebola dovolateľom formulovaná otázka kľúčová, resp. jej riešenie by ostalo bez významu pre rozhodnutie vo veci predmetného konania.

51. Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle uvedeného záverom uvádza, že prípustnosť dovolania žalovaného 1/ ani podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C.s.p., nie je procesne daná, preto dospel k záveru, že dovolanie je v tejto časti potrebné odmietnuť podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C.s.p.

52. Keďže vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je dovolanie žalovaného 1/ podľa ust. § 420 písm. f/ C.s.p. ani podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C.s.p. prípustné, dovolací súd ho v súlade s ustanovením § 447 písm. c/ a f/ C.s.p. odmietol.

53. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C.s.p.

54. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ustanovenie § 451 ods. 2 v spojení s ustanovením § 393 ods. 2, druhá veta C.s.p. a ustanovením § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok